

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 492/2015
30.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Горана Чавлине и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Љ.С., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Љ.С., адвоката Б.С., поднетом против правноснажних пресуда Општинског суда у Пожаревцу К 353/08 од 09.09.2009. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3391/2010 од 12.10.2010. године, у седници већа одржаној дана 30.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Љ.С., адвоката Б.С., поднет против правноснажних пресуда Општинског суда у Пожаревцу К 353/08 од 09.09.2009. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3391/2010 од 12.10.2010. године, јер нема прописан садржај.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Пожаревцу К 353/08 од 09.09.2009. године, окривљена Љ.С. оглашена је кривом због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. КЗ за које јој је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од два месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом окривљена је обавезана да накнади трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем, а такође је обавезана да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени З.К. упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3391/2010 од 12.10.2010. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљене Љ.С. и њеног браниоца

адвоката Б.С. и пресуда Општинског суда у Пожаревцу К 353/08 од 09.09.2009. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Љ.С., адвокат Б.С., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и због повреде одредбе члана 32. и одредбе члана 33. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење односно да исту преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Љ.С., адвоката Б.С. доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене Љ.С., па је нашао да захтев нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене "неуставног закона" (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Дакле, одредбом члана 484. ЗКП предвиђено је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева, а који су прописани у члану 485. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљене Љ.С., адвокат Б.С. као разлог подношења захтева наводи повреду закона, али не наводи конкретно одредбу која је повређена доношењем означених правноснажних пресуда.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана, предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

Када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона, одлука против које је захтев поднет или поступак који је претходио њеном доношењу испитује се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему суд није овлашћен да у случају када конкретна повреда закона није опредељена, само на основу образложења захтева процењује коју је конкретно повреду закона бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Како бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона није определио конкретно повреду закона која је учињена у првостепеном и поступку пред апелационим судом, то, по налажењу Врховног касационог суда, поднети захтев у овом делу нема прописан садржај (члан 484. ЗКП).

Осим тога, одредбом члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

Дакле, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или угрожавања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3. ЗКП) та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права и сходно одредби члана 484. ЗКП таква одлука мора бити достављена уз захтев за заштиту законитости.

Како окривљена преко свог браниоца уз поднети захтев за заштиту законитости није доставила одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости у делу у коме се правноснажне пресуде побијају због повреде одредбе чланова 32. и 33. Устава Републике Србије, дакле, по законском основу из члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП и у овом делу нема прописан садржај.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа, судија
Зоран Таталовић,с.р.